

Sofie A. Erbs-Maibing
AC Fuldmægtig
Afd. for Fangst, Jagt og Landbrug
3900 Nuuk

1. december 2015

Høringsvar vedrørende revision af fuglebekendtgørelse, 2015

Hermed fremsender Pinngortitaleriffiks/Grønlands Naturinstitut (GN) høringsvar vedrørende forslag til ny bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af fugle. Der henvises i det følgende til Naturinstitutets tidligere rådgivning, primært:

- **R1:** Rådgivning om lomvie, d. 1. oktober 2013
- **R2:** Biologisk rådgivning om ederfugl, d. 10. oktober 2013
- **R3:** Vedr. spørgsmål til Naalakkersuisut om ændring af jagttiden for ride, d. 3. september 2013
- **R4:** Vedr. forslag til Naalakkersuisut om jagttider for snegås, d. 8. september 2013.

Forvaltningsområder

Departementet indfører i forslaget to nye overordnede forvaltningsområder, kaldet *nord* og *syd*. *Nord* inkluderer alt nord for Hare Ø på vestkysten samt Ittoqqortoormiit forvaltningsområde på østkysten. *Syd* inkluderer alt på vestkysten syd for Hare Ø samt Tasiilaq forvaltningsområde på østkysten.

Naturinstitutet finder denne inddeling uhensigtsmæssig, fordi disse store forvaltningsområder dækker meget forskelligartede områder, hvor bestandsudviklingen og forvaltningsbehovet langt fra er ensartet. Som det vil fremgå, kommer det i særlig grad til udtryk for lomvien.

I et enkelt tilfælde er *syd* yderligere opdelt ved Nuuk uden at afgrænsningen er nærmere defineret.

Lomvier

GN's seneste rådgivning om lomvien (R1) anbefaler maksimalt en måneds vinterjagt og ingen forårsjagt nogen steder (Qaanaaq eventuelt undtaget).

Departements forslag er nu to måneders vinterjagt (1/11 – 31/12) syd for Hare Ø, to måneders efterårsjagt (15/9 – 15/11) nord for Hare Ø og en geografisk udvidelse af forårsjagten i Vestgrønland. Der foreslås forårsjagt i maj måned i hele området fra Qaanaaq til Hare Ø, i april måned fra Hare Ø til Qeqqata's sydlige grænse og i marts måned fra Nuuk til Kap Farvel. Departementet fastholder samtidig forårsjagt i Ittoqqortoormiit (om end perioden er angivet forskelligt i de fremsendte dokumenter). Derudover foreslår departementet at dagskvoterne på 30 og 5 fugle for hhv. erhvervs- og fritidsfangere bliver på polarlomvie og atlantisk lomvie alene, hvor de før var sammenlagt med ederfugle. Det kan potentielt betyde en stor merfangst af lomvier.

GN må fremhæve, at det ud fra et bæredygtighedshensyn kun kan forsvares at udøve forårsjagt i forvaltningsområde Qaanaaq. Den foreslåede geografiske udvidelse må på det kraftigste frarådes. Lomviens kritiske bestandsudvikling (Qaanaaq undtaget) er fremlagt i GN's rådgivning fra 2013, og GN fastholder rådgivningen. Jævnfør endvidere de seneste videnskabelige artikler, der understøtter dette (se nedenfor).

Det er en alvorlig situation, lomviebestanden i Nordatlanten befinder sig i. Den Arktiske havfuglegruppe under Arktisk Råds CAFF (Conservation of Arctic Flora og Fauna, Bevarelse af Arktis Flora og Fauna) konstaterer, at effektueringen af fuglebekendtgørelsen fra 2001, hvor man bl.a. stoppede for forårsjagt i størsteparten af Grønland, ikke har haft den tilsigtede virkning på bestanden. Næsten samtlige lomviekolonier i Grønland – på nær bestanden i Qaanaaq området – er gået markant tilbage siden fuglebekendtgørelsens stramninger.

Situations alvor for lomvien er i løbet af det sidste år blevet synliggjort internationalt. Havfuglegruppen under CAFF har gennem de sidste tre år samlet al tilgængelig information om lomviernes trækruter, overvintringsområder og bestandsudvikling i alle de arktiske lande. Resultaterne viser tydeligt, at de bestande, der klarer sig rigtig dårligt, primært overvintrer i Sydvestgrønland. Det gælder især ynglebestandene på Island og Svalbard.

Det er sandsynligvis ikke *kun* jagt, der spiller en rolle for de kraftige nedgange, men en nedregulering af jagten i Sydvestgrønland er indtil videre den eneste reguleringsmekanisme, vi har. Havfuglegruppen under CAFF ser på situationen med alvor og overvejer i øjeblikket at anbefale en international forvaltning af den nordatlantiske lomviebestand.

Grønland har tiltrådt FN's biodiversitetskonvention, og principperne i konventionen er udmøntet i Grønlands egen naturbeskyttelseslov. Det betyder, at Grønland er forpligtet til at beskytte og bevare den biologiske mangfoldighed i henhold til naturbeskyttelsesloven, herunder at effektuere forsigtighedsprincippet om beskyttelse af arter, der er i tilbagegang. Det er den nordatlantiske lomvie i særdeleshed. Det skal derfor understreges, at de foreslåede ændringer strider imod de bæredygtighedsmål og forsigtighedsprincipper, som Grønland har lovet at efterleve.

GN fastholder sin tidligere rådgivning om, at en bæredygtig forvaltning af lomvier kræver en totalfredning, eller – såfremt en totalfredning ikke vil prioriteres – at fangsten begrænses til perioden 15/11 – 15/12.

Ederfugle

Med baggrund i den tidligere dokumenterede bestandsfremgang for almindelig ederfugl foreslår departementet nu en sammenlægning af efterårsjagt, vinterjagt og forårsjagt i én jagtperiode fra 15/10 – 31/4 i *nord* og fra 15/10 – 15/4 i *syd*. Bemærk, at perioderne oplyst i departementets opsummerende skrivelse ikke er enslydende! GN forholder sig til udkastet til bekendtgørelsen.

I forhold til 2009-bekendtgørelsen betyder forslaget status quo for *nord*, men en måneds udvidelse for *syd*. For Qaanaaq og Ittoqqortoormiit betyder det en forkortelse af jagttiden til ovenstående perioder. Samtidig foreslås det at hæve dagskvoten fra 30 til 40 for erhvervsfangere samt fra 5 til 20 for fritidsfangere.

Fastholdelse af jagttiden i *nord* (frem til 31/4) og nedjusteringerne i Qaanaaq og Ittoqqortoormiit er i overensstemmelse med GN's anbefalinger (R2). Udvidelsen i *syd* er imidlertid 14 dage længere end anbefalet, og GN fastholder, at udvidelsen kun bør strække sig til 31/3 (en 16 dages forlængelse).

De seneste resultater fra GN's overvågningsprogram i *nord* antyder, at der er grund til at udvise forsigtighed. Optællingerne viser nemlig, at fremgangen i de kolonier, der indgår i overvågningsprogrammet, er stoppet efter 2013. Det er muligt, at den observerede stagnation er afløst af vækst i andre områder, men en lignende tendens er observeret i canadiske ederfuglekolonier. Det tyder på, at der er tale om reel stagnation. GN har planlagt undersøgelser i 2017, der skal belyse dette. Ind til videre er der grund til at udvise forsigtighed, og det kan derfor heller ikke anbefales at hæve dagskvoten.

Som i tidligere bekendtgørelser er der lagt op til, at jagttiden på kongeederfugl følger jagttiden på alm. ederfugl. GN erkender, at særskilte jagtperioder vil være vanskelige at administrere for fangerne (grundet hunnernes ensartede udseende), men det bør i den sammenhæng nævnes, at vores viden om kongeederfugl er yderst begrænset, både i Grønland og Canada. Det er således uvist, om en udvidelse af jagtperioden for kongeederfugl sker på et bæredygtigt grundlag.

Ride

Igen skal det bemærkes, at der er oplyst forskellige forslag til jagtperioder i udkastet til bekendtgørelsen og i departementets opsummerede skrivelse om samme emne. GN forholder sig til udkastet til bekendtgørelsen.

I den nugældende fuglebekendtgørelse fra 2009 er jagtperioden for rider 15/8 – 29/2 i hele landet. I udkastet til bekendtgørelsen foreslår departementet 1 måneds udvidelse i *nord* (frem til 31/3) samt 2,5 måneders udvidelse i *syd* (frem til 15/5).

De foreslåede udvidelser går langt ud over, hvad GN finder forsvarligt. Som rådgivet i 2013 (R3) kan GN ud fra et forsigtighedsprincip kun anbefale en udvidelse af jagtperioden i Sydvestgrønland frem til 31/3, og kun såfremt starten af jagtsæsonen samtidig udskydes til 1/9. Der findes ingen ny viden, som giver anledning til mere lempelige anbefalinger. En forlængelse af jagtperioden frem til 31/3 i *nord* vil reelt ikke gøre nogen forskel, idet riderne ikke er ankommet på det tidspunkt. Riderne ankommer først til de nordlige yngleområder ultimo april/start maj, og jagt på dette tidspunkt vil være meget skadelig for de grønlandske kolonier og i strid med princippet om fred i yngletiden.

Det gælder for riden som for lomvien, at en del af de fugle, der skydes i Vestgrønland, stammer fra ynglebestande øst for Grønland, som langt overvejende er i tilbagegang. Så også her er

der et internationalt aspekt at tage hensyn til. Ringmærkningsdata peger på, at efterårsjagt i høj grad går ud over ungfugle fra både lokale og udenlandske bestande, mens jagt om foråret og om sommeren mere specifikt rammer lokale ynglefugle. Oprindelsen af de fugle, der skydes om vinteren, er mere uvis.

Snegås

Departementet forslår jagt på snegæs i perioden 15/8 – 15/10. Som anført i GN's rådgivning fra 2013 vil jagt på snegæs i Grønland ikke være i strid med det overordnede bæredygtighedsprincip, idet bestanden i Nordvestgrønland er indvandret fra vest som konsekvens af en kraftig bestandsvækst i Nordamerika. Her anses bestanden som uønsket stor, og man forsøger derfor aktivt (mere jagt) at reducere bestanden.

For at sikre et minimum af basisviden om snegås i Grønland anbefaler GN, at der foretages rekognosceringer fra fly for at lokalisere de vigtigste fælde- og yngleområder i Nordvestgrønland.

Canadagås

Jagt på canadagås foreslås udvidet fra 15/8 – 15/10 til 15/8 – 15/5, altså en 7 måneders forlængelse. Forlængelsen svarer dog hovedsageligt til den periode, hvor canadagås kun forekommer sporadisk i Grønland. Canadagås ankommer så vidt vides til Grønland i løbet af første halvdel af maj, så reelt vil udbyttet af udvidelsen nok være begrænset til en lille forårsfangst.

Det er korrekt, at bestanden er vokset meget markant i Vestgrønland siden starten af 80'erne, og at den muligvis er en konkurrent til den grønlandske blisgås. Samtidig forsøger man at reducere bestanden på den nordamerikanske side. Set i dette lys mener Naturinstituttet, at udvidelsen af jagtperioden er forsvarlig. Det kan dog bekymre, at forårsjagt på canadagås kan forstyrre grønlandsk blisgås, som er i tilbagegang og ofte yngler i de samme områder som canadagås.

Ny viden

Nedenstående publikationer indgår som grundlag for ovenstående hørings svar og fremsendes til orientering. Det skal ses som et supplement til de referencer, der er opgivet i GN's rådgivning fra 2013 (R1, R2, R3 og R4).

FOX1, A. D., C. MITCHELL, M. D. WEEGMAN, L. R. GRIFFIN, H. THOMAS, D. A. STROUD, AND I. S. FRANCIS. **2011**. Potential factors influencing increasing numbers of Canada Geese *Branta canadensis* in west Greenland. *Wildfowl* 61: 30–44.

FREDERIKSEN, M., S. DESCAMPS, K. E. ERIKSTAD, A. J. GASTON, H. G. GILCHRIST, K. JOHANSEN, Y. KOLBEINSSON, J. F. LINNEBJERG, M. MALLORY, A. M. MCFARLANE TRANQUILLA, F. MERKEL, W. A. MONTEVECCHI, A. MOSBECH, T. K. REIERTSEN, G. ROBERTSON, H. STEEN, H. STRØM, AND T. L. THÓRARINSSON. **Submitted**. Migratory connectivity of a declining seabird on an ocean basin scale: conservation implications. *Biological Conservation*.

FREDERIKSEN, M., B. MOE, F. DAUNT, R. A. PHILLIPS, R. T. BARRETT, M. I. BOGDANOVA, T. BOULINIER, J. W. CHARDINE, O. CHASTEL, L. S. CHIVERS, S. CHRISTENSEN-DALSGAARD, C. CLEMENT-CHASTEL, K. COLHOUN, R. FREEMAN, A. J. GASTON, J. GONZALEZ-SOLIS, A. GOUTTE, D. GREMILLET, T. GUILFORD, G. H. JENSEN, Y. KRASNOV, S. H. LORENTSEN, M. L. MALLORY, M. NEWELL, B. OLSEN, D. SHAW, H. STEEN, H. STROM, G. H. SYSTAD, T. L. THORARINSSON, AND T. ANKER-NILSSEN. **2012**. Multicolony tracking reveals the winter distribution of a pelagic seabird on an ocean basin scale. *Diversity and Distributions*, 18: 530-542.

MAFTEI, M., S. E. DAVIS, AND M. L. MALLORY. **2015**. Assessing regional populations of ground-nesting marine birds in the Canadian High Arctic. *Polar Research*, 34.

MERKEL, F., A. L. LABANSEN, D. BOERTMANN, A. MOSBECH, C. EGEVANG, K. FALK, J. F. LINNEBJERG, M. FREDERIKSEN, AND K. KAMPP. **2014**. Declining trends in the majority of Greenland's Thick-billed Murre (*Uria lomvia*) colonies 1981-2011. *Polar Biology*, 37: 1061-1071.

MERKEL, F., D. BOERTMANN, K. FALK, M. FREDERIKSEN, K. L. JOHANSEN, A. L. LABANSEN, J. F. LINNEBJERG, A. MOSBECH, AND C. SONNE. **2015**. Why is the last Thick-billed Murre *Uria lomvia* colony in central West Greenland heading for extinction? *Bird Conservation International*. doi:10.1017/S0959270915000040

MITCHELL, C., I. FRANCIS, L. GRIFFIN, D. STROUD, H. THOMAS, M. WEEGMAN, AND T. FOX. **2010**. Greenland White-fronted Geese: Investigating causes of low reproductive output in Greenland. Spring 2010 fieldwork – report to Scottish Natural Heritage. Unpublished report. Greenland White-fronted Goose Study and The Wildfowl & Wetlands Trust.

Med venlig hilsen

Flemming Merkel, seniorforsker

Aili Lage Labansen, forsker